॥ ४० ॥ ४३ ॥ इतिआदिपर्वणिनैस्तर्कठीयेभारतभावदीपेषट्भिशदिधिकशततमोऽध्यायः॥ १३६॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ततइति ॥ १॥ २ ॥ २ ॥ २ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ 📲 आदिपर्व प्रबूहिराजशार्दूलकर्तात्यस्मितथातृप ॥ अत्यंतंसस्यमिच्छामीत्याहतंससुयोधनः॥ ४० ॥ एवमुकस्ततःकर्णस्तथेतिप्रत्युवाचतं ॥ हर्षाचोभीसमािश्ल ष्यपरांमुदमवापतुः॥ ४१॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिकणीभिषेकेषट्त्रिशद्धिकशततमोऽध्यायः॥ १३६॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ वैशंपायनउवाच ततःसस्तोत्तरपटःसप्रस्वेदःसवेपथुः ॥ विवेशाधिरथोरंगंयैष्टिप्राणोद्भयन्निव ॥ १ ॥ तमालोक्यधनुस्यकापित्रगौरवयंत्रितः॥ क णोंऽभिषेकाईशिराःशिरसासमवंदत ॥ २ ॥ ततःपादाववच्छाद्यपटांतेनससंभ्रमः ॥पुत्रेतिपरिपूर्णार्थमव्वीद्रथसारथिः ॥ ३ ॥ परिष्वज्यचतस्याथमू र्धानंस्रेहविक्कवः॥अंगराज्याभिषेकार्द्रमश्रुभिःसिषिचेपुनः॥४॥तंदृष्ट्वासूतपुत्रोऽयमितिसंचित्यपांडवः॥भीमसेनस्तदावाक्यमब्रवीत्यहसस्त्रिव॥५॥ नत्वमईसिपार्थेनसूतपुत्ररणेवधं ॥ कुलस्यसदशसूर्णप्रतोदोगृत्यतांत्वया ॥ ६ ॥ अंगराज्यंचनाईस्वमुपभोकुंनराधम ॥ श्वाहुताशसमीपस्थंपुरोडाशमि वाध्वरे॥ ७॥ एवमुक्तस्ततः कर्णः किंचित्रस्फुरिताधरः॥ गगनस्थंविनिः श्वस्यदिवाकरमुदैक्षत ॥ ८॥ ततोदुर्योधनः कोपादुत्पपातमहाबलः॥ आहपस्रव नात्तस्मान्मदोल्हरइविद्यः॥१॥सोऽबवीद्धीमकर्माणंभीमसेनमवस्थितं॥ टकोद्रनयुक्ततेवचनंवकुमीदृशं॥ १०॥ स्त्रियाणांबरुंज्येष्ठंयोद्धव्यंक्षत्र वंधुना॥ शूराणांचनदीनांचदुर्विदाः प्रभवाः किल॥ ११॥ सलिलादुत्थितोवद्भिर्यनव्यामंचराचरं॥ द्धीचस्यास्थितोवजंकतंदानवसूदनं ॥ १२॥ आग्ने यः रुत्तिकापुत्रोरोद्रोगांगेयइत्यपि॥श्रूयतेभगवान्देवः सर्वगुत्यमयोगुहः॥ १३ ॥क्षत्रियेभ्यश्र्ययेजाताब्राह्मणास्तेचतेश्रुताः ॥विश्वामित्रप्रभृतयःप्राप्ता ब्रह्मत्वमव्ययं॥१४॥आचार्यःकलशाज्ञातोद्रोणःशस्त्रभतांवरः॥गौतमस्यान्ववायेचशरस्तंबाचगौतमः॥१५॥भवतांचयथाजन्मतद्व्यागमितंमया॥ सकुंडलंसकवचंसर्वलक्षणलक्षितं ॥कयमादित्यसदृशंचगीव्याघंजनिष्यति ॥ १६ ॥ पृथिवीराज्यमहीयंनांगराज्यंनरेश्वरः ॥अनेनबाहुवीर्यणमयाचा ज्ञानुवर्तिना॥ १७॥ यस्यवामनुजस्येदंनक्षांतंमिद्दचेष्टितं॥ रथमारुखपद्यांसविनामयतुकार्मुकं॥ १८॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥ यस्ययेननक्षांतंनसोढंसोस्मत्समक्षंकार्मुकंपादेनस्प्रलाअस्मद्वध्यतांवायातुअस्मान्वाहंतुइतिक्षत्रप्रसिद्धांप्रतिक्षांकरोत्वित्यर्थः ॥ १८ ॥ •यष्टिर्वेणुदंडएवप्राणःशक्तिर्यस्यसः॥